Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem*

ROK XIX. Kraków, dnia 22 lutego 1936. Nr. 7.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Moc dowodowa ksiąg handl. opartych na kopjach rozliczeń

Minister. skarbu okólnikiem L. D. V. 39029/2/35 z dnia 11 stycznia 1936 podało wszystkim podległym Izbom oraz Urzędom skarbowym do wiadomości wyciąg z wyroku Najwyższego Trybunału z dn. 30. 10. 1930 L. rej. 9701/32. Przedmiotem sporu była kwestja czy księgi handlowe mogą być uznane za nieprawidłowe tylko z tego powodu, że na część zakupu towarów kupiec nie posiada faktur dostawców lecz wpisy do ksiąg udokumentowuje kopjami wysyłanych przez siebie dostawcom rozliczeń obejmujących wszystkie istotne dla danych tranzakcyj dane. Władza pozwana uzasadniła pominięcie tak prowadzonych ksiąg handlowych tem, że „wysokość ceny zakupu mogłaby być udowodniona jedynie rachunkami dostawców bądź pochodzącymi od nich listami, zawierającymi potwierdzenie wspomnianych wyżej rozliczeń“.

Zapatrywania tego Najwyższego Trybunał Administracyjny nie podzielił. Jak już N. T. A. orzekł i uzasadnił w wyroku z 26. 9. 1934 l. rej. 1957/32, odpowiednio poparte zapisy w księgach odpowiadają wymogom prawidłowego księgowania nawet w braku poszczególnych faktur dostawców. W cytowanej sprawie wpisy poparte były dokumentami wydatkowymi, chodziło bowiem o zakupy gotówkowe. W niniejszej sprawie należy uznać wysyłane przez firmę dostawcom rozliczenia, ustalające zarazem należność dostawców w związku z uznaniem rachunków tych dostawców odnośnemi kwotami i z dokonywanemi w ciężar tych rachunków udokumentowanemi wypłatami za równoznaczne z dowodami na wypłatę gotówkową. Wpisy tak udokumentowane należy w wypadkach gdy zwyczaje handlowe dopuszczają taki sposób dokonywania rozliczeń i wypłat za dostarczone towary, uznać za prawidłowe i w takim razie tylko stwierdzenie ich nierzetelności przez ustalenie niezgodności kontowań z rzeczywistemi cenami zakupu mogłoby odebrać tym księgom moc dowodową. Jak długo takiego ustalenia nie czyniono, kwestjonowanie mocy dowodowej ksiąg li tylko z uwagi na możliwość zachodzenia niezgodności wpisów z rzeczywistością niema uzasadnienia — możliwość taka bowiem istnieje zawsze i niema takiego dowodu buchalteryjnego, któryby nie mógł być wystawiony niezgodnie z rzeczywistością — w szczególności faktury dostawców taksamo mogłyby być niezgodne z prawdą, jak wystawiane tym dostawcom przez odbiorcę rozliczenia. Nie można więc tym wpisom odmawać wiarogodności z tego tylko powodu, że są oparte na dowodzie wystawionym przez samego prowadzącego księgi i tak jak prawidłowe są wpisy oparte na kopjach faktur wysyłanych przez kupca jego odbiorcom, muszą być uznane za prawidłowe i posiadające moc dowodową wpisy oparte na kopjach rozliczeń wysyłanych przez odbiorcę dostawcom. Inaczej miałaby się sprawa w razie gdyby po skontrolowaniu rzetelności tych wpisów drogą porównania ich z inną korespondencją i z innymi wpisami, jak również z wpisami dokonywanymi przez dostawców w ich księgach zaszła wątpliwość co do wiarogodności materjalnej treści ksiąg, co jednak w danym wypadku nie wchodzi w grę.

Gdy zatem władza pozwana wychodząc z odmiennych zasad pominęła księgi handlowe, skarżącej jako formalnie nieprawidłowe i ani nie badała ich materjalnej prawidłowości, ani nie uwzględniła danych z tych ksiąg wynikających przy ustalaniu podstaw wymiaru. Najwyższy Trybunał Administracyjny uznał postępowanie za dotknięte istotną wadliwością i uchylił zaskarżone orzeczenie zarządzając zwrot opłaty od skargi.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XIX. **Kraków, dnia 22 lutego 1936** **Nr. 7.**

Cena abonamentu:

Abonament	kwartalny	4 zł
„	półroczny	8 zł
„	roczny	16 zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i administr. **Kraków, Grodzka 43.**
Telefon Nr. 132-67

Konto P. K. O. Nr. 400.342.

Ogłoszenia:

Wiersz milim. 1 szp. na okładce	40 groszy
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki	60 groszy
Wiersz milim. 1 szp. w tekście	60 groszy

Cała strona okładki Zł 200 Pół strony okładki Zł 100
Ćwierć strony Zł 50 Ósma strony Zł 25
Cała strona w tekście Zł 450, Pół strony Zł 230
Ćwierć strony Zł 120 Jedna ósma strony Zł 60

Jak wymierzany będzie zryczałtowany podatek przem.

(h) W Dzienniku Ustaw Nr. 10, poz. 98. ukazało się rozporządzenie Min. Skarbu o zryczałtowaniu podatku przemysłowego. — Ryczałt, — jednorazowo ustalony, — **będzie decydujący na 2. lata**, t. j. na rok 1936 i 1937. — Pod ryczałt podpadają niżej wyszczególnione rodzaje przedsiębiorstw, o ile ich obrót za r. **1935** nie został ustalony na kwotę wyższą **niż 50.000** w stosunku całorocznym. — Przez „obrót" rozumieć należy sumę wszystkich obrotów, a więc zarówno podlegających opodatkowaniu, jakoteż niepodlegających indywidualnemu opodatkowaniu spowodu ich **scalenia.** Przykład: Handel towarów mieszanych, trudni

się sprzedażą — obok innych towarów — również sprzedażą cukru, zapałek, octu, drożdży i t. d. Mimo, iż nakaz płatniczy za r. 1935. nie będzie obejmował obrotów z transakcyj dokonanych **temi** towarami, to jednak obroty z nich osiągnięte wpływają na fakt ustalenia zryczałtowanego obrotu wzgl. jego nieustalenia. Jeżeli więc ten przykładowy sklep osiągnął obrót ze sprzedaży wszystkich **innych** towarów w sumie złotych 40.000 (i na **tę** sumę otrzyma wymiar p. przemysłowego za 1935) a oprócz tego miał obrót towarami **scalonemi** na 20.000 (nieobjętą nakazem płatniczym), to kupiec ten nie będzie podpadał pod zryczałtowany wymiar na lata 1936 i 1937, gdyż jego ogólny obrót wynosił 60.000.

Następujące rodzaje przedsiębiorstw **podpadają** pod ryczałt:

1) te przedsiębiorstwa handlowe II. kategorji, które pod tę kategorję podpadają tylko z tego powodu, że trudniły się sprzedażą „konsumentom" towarów, posiadających cechy **produkcji wytworniejszej** (biżuterja, kryształy, meble wykwintne, dywany, rowery i motocykle, futra, towary włókniste, bielizna jedwabna, wina i likiery, kosmetyka, aparaty fotograficzne, maszyny i t. d. — Natomiast **nie będą objęte** zryczałtowanym podatkiem te przedsiębiorstwa II. kategorji, które do tej kategorji zaliczone były z powodu trudnienia się tzw. handlem „hurtownym", to znaczy sprzedażą zarówno spożywcom, jak i **drobnym kupcom,** mimo, że obrót ich nie przekraczał 50.000 zł.

2) przedsiębiorstwa handlowe III. i IV. kategorji, a więc normalne sklepy towarowe, dalej zakłady dla sprzedaży napojów chłodzących, księgarnie i magle oraz maszyny do czesania wełny.

3) przedsiębiorstwa przemysłowe VIII. kategorji (młyny mączne, przędzalnie, blicharnie i t. d. (wyliczone w rozdziale XVIII),

4) przedsiębiorstwa przemysłowe kategorji VI, VII, VIII. objęte rozdziałem XIX. taryfy (wszystkie przedsiębiorstwa przemysłowe, nie podpadające pod specjalne rozdziały, tudzież zajęcia rzemieślnicze i rękodzielnicze).

Przedsiębiorstwa powyższe, o ile będą w r. 1936 prowadzone pod **inną firmą lub przez inną osobę** niż w r. 1935. **będą** podlegały ryczałtowi, o ile nie zmieniły **zakresu i przedmiotu** swej działalności oraz jeżeli prowadzone są w obrębie tejsamej miejscowości co w r. 1935. Przez „zakres" rozumieć należy np. przejście z dotychczasowego handlu hurtowego na drobny lub naodwrót, zaś przez „przedmiot działalności" rozumie się np. gdy ktoś w r. 1935 trudnił się sprzedażą tow. galanteryjnych a w r. 1936 sprzedaje papier.

Zmiana lokalu przedsiębiorstwa w obrębie tejsamej **miejscowości** nie wpływa na wyłączenie z pod ryczałtu.

Wyłączone od opłaty we formie zryczałtowanego podatku są: (a więc ustalany im będzie wymiar indywidualny):

1) osoby prawne (spółki akcyjne, spółki z ogr. odp., spółdzielnie i inne przedsiębiorstwa, obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań);

2) sprzedaż mięsa połączona z wyrębem, drobna sprzedaż wędlin oraz wyrób wędlin;

3) przedsiębiorstwa przemysłowe, produkujące piwo, napoje winne, wódki gatunkowe, ocet, kwas

octowy, drożdże, gdyż te artykuły podlegają scalonemu podatkowi przemysłowemu,

4) te przedsiębiorstwa, które **do dnia 29. lutego 1936** złożą właściwemu urzędowi skarbowemu pisemne oświadczenie, że od początku 1936 prowadzą księgi handlowe (normalne lub uproszczone).

Wysokość należności podatkowej tzw. zaliczenie do odpowiedniej grupy ryczałtu zależną będzie od posiadanych przez władzę wymiarową **konkretnych danych.**

JAK BĘDĄ DOKONYWANE WYMIARY?

Na końcu niniejszego artykułu zamieszczamy taryfę (tzw. grupy ryczałtu). Władza wymiarowa (Urząd skarbowy) zawiadomi **do dnia 31. marca 1936** poszczególne przedsiębiorstwa — podpadające pod ryczałt — do której grupy zostały zaliczone.

W razie przyjęcia takiego **„zawiadomienia“** do wiadomości przez płatnika, jest ono równoznaczne i nabywa mocy „nakazu płatniczego“, od którego już niema odwołania.

Jeżeli natomiast płatnik nie będzie zadowolony z zaliczenia go do danej grupy — (tz. uważał będzie kwotę podatkową za nadmierną —), może — w ciągu **dni 14** od daty otrzymania zawiadomienia — złożyć w urzędzie **pisemny wniosek** o zaliczenie jego przedsiębiorstwa do innej grupy. — Podanie takie **nie** podlega ostemplowaniu. Na podstawie tego podania nastąpi rozpoznanie sprawy przez naczelnika urzędu lub jego zastępcę **przy udziale płatnika,** a wynik tego rozpoznania wniosku płatnika ma być ujęty we formę protokołu, podpisanego przez naczelnika oraz płatnika. W wypadku uznania wniosku płatnika za słuszny lub w razie osiągnięcia porozumienia między przedstawicielem władzy skarbowej a płatnikiem zostanie wydany — do dnia 15 maja — nakaz płatniczy. — W przeciwnym razie, t. j. wrazie nieosiągnięcia uzgodnienia, przedsiębiorstwo zostaje wyłączone spośród przedsiębiorstw, opłacających zryczałtowany podatek i podlegać ono będzie opodatkowaniu **indywidualnemu** tz. na zasadach ogólnych.

Odwołania od zawiadomień i nakazów płatniczych można w ciągu dni 30 od ich otrzymania wnosić tylko w wypadku niesłusznego — zdaniem — płatnika — **pociągnięcia go do opłaty zryczałtowanej** (mimo, że z mocy rozporządzenia nie powinien on wogóle podlegać zryczałtowanemu wymiarowi, lecz indywidualnemu).

A więc odwołanie wniesie np. kupiec, któremu doręczono zawiadomienie o zaliczeniu do jednej z grup ryczałtu, mimo, że przed 29. lutego 1936 złożył w urzędzie skarbowym pisemne oświadczenie, iż od początku r. 1936. prowadzi księgi handlowe, albo jeżeli kupiec w r. 1936/7 trudni się handlem całkiem innych towarów niż w r. 1935, albo jeżeli zawiadomienie czy nakaz płatniczy otrzyma osoba prawna lub inne przedsiębiorstwo, z mocy rozporządzenia wyłączone z pod ryczałtu i t. d. — (W tem miejscu jeszcze raz zwracamy uwagę, że w wypadku, gdy płatnik czuje się pokrzywdzony **zaliczeniem** go do pewnej grupy ryczałtu — zdaniem jego za wysokiej — służy mu prawo złożenia pisemnego „wniosku“ o zaliczenie do innej grupy, o czem wyżej pisaliśmy. — Nie należy więc identyfikować tego wniosku z „odwołaniem“, które można skutecznie wnosić tylko w wypadkach powyżej ściśle określonych).

Zażalenie może wnieść płatnik do dnia **15. czerwca** b. r., w razie **niezaliczenia go wogóle** do rzędu przedsiębiorstw, opłacających podatek zryczałtowany. A więc, kupiec, który posiada wszelkie warunki do za-

W niedzielę, dnia **23 lutego** br. odbędzie się o g. **6·30** wiecz. w lokalu Krak. Stowarzyszenia Kupców, ul. Grodzka 43

Zebranie Kupców

na którem referowane będą sprawy:

1) Sposób ustalania zryczałtowanego podatku przemysłowego na lata 1936 i 1937

2) Kto i jak winien wystawiać zeznania o obrocie i dochodzie.

Z uwagi na wysoką aktualność spraw, mających być przedmiotem omówienia, a w szczególności z uwagi na zmienione przepisy o ustalaniu ryczałtu, prosimy Członków Stowarzyszenia o jaknajliczniejszy udział w Zebraniu.

Wydział
Krak. Stowarzyszenia Kupców

---

liczenia go do ryczałtu, a nie otrzyma przed 15. czerwca zawiadomienia o zaliczeniu go do ryczałtu, może wnieść zażalenie i prosić o włączenie jego przedsiębiorstwa do przedsiębiorstw podlegających podatkowi zryczałtowanemu.

Odwołania i zażalenia rozstrzyga Komisja odwoławcza, a wniesienie odwołania lub zażalenia nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia w przepisanym terminie podatku zryczałtowanego wzgl. indywidualnie wymierzonego.

JAKIE TERMINY PRZEWIDUJE ROZPORZĄDZENIE?

1) **do dnia 29. lutego** winny złożyć urzędowi skarbowemu pisemne oświadczenie te przedsiębiorstwa, które **prowadzą od 1. stycznia 1936. księgi handlowe** i nie życzą sobie pociągnięcia do ryczałtu,

2) **do dnia 31. marca** winny być doręczone płatnikom zawiadomienia urzędu skarbowego o zaliczeniu przedsiębiorstwa do jednej z grup ryczałtu,

3) **do dni 14-tu** od chwili otrzymania powyższego zawiadomienia należy — ewentualnie — złożyć pisemny wniosek o zaliczenie do innej grupy (w przeciwnym bowiem razie zawiadomienie nabiera mocy nakazu płatniczego, przeciw któremu już nie służy prawo odwołania),

4) **na 5 dni przed terminem** winien urząd wezwać płatnika — na podstawie jego pisemnego wniosku — do rozpoznania jego wniosku,

5) **do dnia 15. maja** winny być doręczone nakazy płatnicze na zryczałtowany podatek (we wypadku, gdy uwzględnionym został wniosek o zaliczenie do innej grupy),

6) **do dni 30-tu** od doręczenia nakazu płatniczego lub zawiadomienia winno być wniesione **odwołanie,**

7) **do dnia 15. czerwca** służy prawo wnoszenia **zażaleń,**

8) **bezzwłocznie** należy zawiadomić urząd skarbowy o ewentualnem zlikwidowaniu przedsiębiorstwa w ciągu r. 1936 lub 1937, który na tej podstawie zarządzi umorzenie podatku za czas od następnego miesiąca po zlikwidowaniu przedsiębiorstwa.

GRUPY PODATKU ZRYCZAŁTOWANEGO.

Grupa	Kwota rocznego podatku w zł.	Grupa	Kwota rocznego podatku w zł.
1	20	14	240
2	30	15	270
3	40	16	300
4	50	17	345
5	60	18	390
6	75	19	435
7	90	20	480
8	105	21	525
9	120	22	570
10	135	23	615
11	150	24	660
12	180	25	705
13	210	26	750

Przypomina się, że Sekretarjat Krak. Stowarzyszenia Kupców, lu. Grodzka 43., udziela członkom Sto-

warzyszenia bezpłatnych porad we wszystkich sprawach podatkowych. Wskazane jest, aby każdy zainteresowany, a nie orjentujący się dostatecznie w dość skomplikowanych przepisach rozporządzenia o zryczałtowaniu podatku przemysłowego, zgłosił się przed powzięciem decyzji (bezzwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia lub nakazu płatniczego) w Stowarzyszeniu między godz. 4—7 wieczorem, celem należytego poinformowania się, wzgl. dla wygotowania odpowiedniego podania.

Pauperyzacja miast uderza wyraźnie w rolnictwo.

Na ostatniem plenarnem zebraniu Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie przemówienie o sytuacji gospodarczej Polski wygłosił prez. Izby inż. C. Klarner, stwierdzając wyraźną poprawę sytuacji przemysłu polskiego w pierwszym okresie roku ub. Wzrost produkcji dotyczy wszystkich branż za wyjątkiem przemysłu spożywczego, co świadczy o wycieńczeniu ludności z powodu długotrwałego kryzysu.

Wzrost produkcji spowodował większe zapotrzebowanie na ręce robocze, do czego przyczyniło się też poważnie ożywienie w robotach publicznych i ruch budowlany. **Mimo to liczba zarejestrowanych bezrobotnych w r. ub. była znacznie wyższa niż w 1932 r.**

W ostatnim kwartale r. ub. zainicjowany został okres polityki deflacyjnej w oparciu o politykę niskich cen produktów przemysłowych. Walka o niskie ceny powodowała obniżenie cen głównych artykułów przemysłowych o 2 do 25 procent.

Samorząd przemysłowo-handlowy stojąc na stanowisku konieczności niskich cen, ma jednak zastrzeżenia wyrównywania cen przemysłowych wdół do niskiego poziomu cen rolnych, stanowiących wynik sytuacji światowej. Samorząd przemysłowo-handlowy ma zrozumienie dla obecnej sytuacji w rolnictwie, jednak zwrócić należy uwagę na fakt, że

jedynem źródłem dochodu rolnika jest konsumcja w miastach produktów rolnych. Wydatek na artykuły żywnościowe w budżecie pracownika umysłowego wynosi w ogólnych kosztach utrzymania około 1/3, a w kosztach utrzymania rodziny robotniczej ponad 50%. A więc pauperyzacja miasta uderza wyraźnie w rolnictwo.

Miasto powinno więc domagać się polityki, któraby zapewniła dobrobyt na wsi i pozwoliła na zwiększenie zbytu produkcji przemysłowej, a wieś powinna żądać pomyślnych warunków prosperacji przemysłu, rzemiosła i handlu.

Dalej mowca podkreślił, że samorząd gospodarczy uważa za rzecz pierwszorzędnego znaczenia wydanie zarządzeń, ograniczających przerosty działalności przedsiębiorczej państwa i innych ciał publicznych oraz wprowadzających zastosowanie wobec przedsiębiorstw państwowych tych norm i zasad, które obowiązują przedsiębiorstwa prywatne.

Kończąc swoje przemówienie prezes Klarner podniósł: Tak, jak powszechnie doceniana jest doniosłość utrzymania trwałości waluty polskiej — powinny zostać powszechnie zrozumiane podstawowe warunki, od których zależy stabilizacja stosunków pieniężnych i gospodarczych. Są to przedewszystkiem poza sprawą równowagi budżetu: zasada rentowności gospodarki prywatnej, aktywność bilansu handlowego, likwidacja etatyzmu i sanacja rynku kapitałowego.

Płaszczyzna siedzenia...

W nr. 9 „Dzienniku Ustaw R. P.“ z 9-go lutego 1936 r. ukazało się rozporządzenie o ustroju urzędowym komorników sądowych. W paragrafie 3-cim tego rozporządzenia znajdujemy poniższe zdanie:

„...Długość kurtki taka, aby dół jej z tyłu dotykał płaszczyzny siedzenia w pozycji siedzącej“.

Oto klasyczny przykład, w jak delikatny sposób prawnik potrafił uniknąć używania brzydkich wyrazów.

Ulgi dla nowowzniesionych budowli.

Budynki nowowzniesione, jak również części nadbudowane lub dobudowane do starych, istniejących budynków, korzystają z 15-letniego zwolnienia od podatku od nieruchomości na podstawie trzech odmiennych praw. Pierwszem była ustawa z 1922 r., drugiem rozporządzenie Prezydenta R. P. z 1930 r. i wreszcie ustawa z 1933 r.

Przy przyznawaniu zwolnień przez urzędy skarbowe wyłoniły się poważne trudności, szczególnie co do terminu składania podań. Wątpliwości w tej sprawie wyjaśniło obecnie Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 16 stycznia 1936 r., L. D. V. 35.717/3/35 ogłoszonym w nr. 2 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z 1936 r. W myśl tych wyjaśnień budynkom nowowzniesionym, częściom dobudowanym, lub nadbudowanym po dniu 1 stycznia 1922 r., których użytkowanie rozpoczęto przed dniem 16-go września 1930 r., piętnastoletnie zwolnienie przyznawane jest bez składania specjalnych podań, a tylko po przedstawieniu zaświadczenia zarządu miejskiego lub zarządu gminy. W zaświadczeniu powinna być wymieniona data rozpoczęcia użytkowania i data ukończenia budowy. Jeżeli Urząd Skarbowy wymierzył podatek od tych budynków, to wymiar będzie uchylony po wniesieniu odwołania, przyczem w wypadku niezłożenia odwołania w przepisanym terminie, opóźnienie może być darowane przez dyrektora Izby Skarbowej.

Budynkom nowowzniesionym, częściom nadbudowanym lub dobudowanych, których użytkowanie, chociażby nawet częściowe, nastąpiło po dniu 16-go września 1930 r., a przed dniem 1-go kwietnia 1933 roku, urzędy skarbowe przyznają 15-letnie zwolnienie, po złożeniu podania bez względu na czas jego złożenia. Do podania należy dołączyć zezwolenie na budowę, zatwierdzony plan budowy i zaświadczenie zarządu miejskiego lub zarządu gminy. W zaświadczeniu tem powinno być stwierdzone, że budynek jest nowowzniesiony, lub że część jego i jaka jest dobudowana lub nadbudowana oraz data, od której nastąpiło chociażby częściowe użytkowanie. Właściciele nowych parterowych budynków we wsiach, z wyjątkiem województwa poznańskiego i pomorskiego, nie potrzebują przedstawiać zatwierdzonego planu budowy i zezwolenia na użytkowanie budynku.

Natomiast właściciele budynków nowowzniesionych, części nadbudowanych i dobudowanych, których użytkowanie nastąpiło po dniu 1 kwietnia 1933 roku, winni złożyć podanie w ciągu 60 dni po rozpoczęciu użytkowania i dołączyć wymienione poprzednio dokumenty. Podania wniesione do końca 1934 r. uważane są za wniesione w terminie.

Jeżeli właścicielel ci złożą podanie po upływie tego terminu, to urzędy skarbowe dokonają wymiaru podatku od nieruchomości za czas od rozpoczęcia użytkowani do następnego kwartału po wniesieniu podania.

Piętnastoletni okres zwolnienia oblicza się od daty rozpoczęcia chociażby częściowego użytkowania nowowzniesionego budynku, części dobudowanej lub nadbudowanej.

Zaznaczyć jeszcze należy, że podania o zwolnienie od podatku od nieruchomości powinny być wznoszone niezależnie od podań o zwolnienie od podatku dochodowego.

Dziwoląg skarbowy.

PODATEK, KTÓRY WIĘCEJ KOSZTUJE NIŻ DAJE.

Nasza siła zbrojna oparta jest o zasadę powszechnego obowiązku służby wojskowej. Znaczy to, że każdy mężczyzna osiągnąwszy pewien wiek, musi się do tej służby zgłosić. A już od komisji, oceniającej jego zdolność do służby wojskowej, zależy, czy faktycznie zostanie wcielony do szeregów.

Ci jednak mężczyźni, którzy zostali uznani za niezdatnych do zaszczytnej służby w mundurze, obowiązani są płacić t. zw. podatek wojskowy.

Można być co do tego rozmaitych poglądów — ale faktem jest, że istnieje ten ustawowy obowiązek i że podatek wojskowy ma zasilać skarb państwa.

Podczas ostatniej debaty w sejmowej komisji wojskowej wyszedł jednak na jaw bardzo osobliwy fakt: oto podatek ten istnieje, ale... nie zasila bynajmniej skarbu państwa. Wręcz przeciwnie: stanowi dla skarbu obciążenie...

Jak bowiem referent budżetu ministerstwa skarby wywodził, w budżecie dochód z podatku wojskowego jest preliminowany na 200 tysięcy złotych. Jednak pobór tego podatku przekracza jego wartość... Czyli innemi słowy: koszta, związane ze ściągnięciem tych 200 tysięcy złotych, są większe i cała rzecz nie opłaca się.

Pocóż więc ściąga się z kieszeni obywateli te pieniądze? Poco cała fatyga z jednej strony, a zabieranie ludziom pieniędzy z drugiej? Poco manipulacja, z góry skazana na deficyt?

Jeśli więc w tym wypadku ziszcza się to, o czem ludowe przysłowie mówi, że „skórka nie starczy za wyprawę“ — to dlaczego ta nierealna i nieopłacająca się rzecz nadal zdobi nasz preliminarz budżetowy?

Bo są przecież dwa jedynie wyjścia, albo powiedzieć sobie: dość fikcji, do której zresztą się dopłaca — i wtedy poprostu ten podatek skasować, albo powiedzieć sobie: podatki są poto, aby mnożyły dochód skarbu — i wtedy gruntownie zreformować dotychczasowy stan rzeczy.

Jak uregulowane zostały odsetki zwłoki?

W Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 8 ogłoszono pod poz. 88 jednolity tekst ustawy z dn. 18 marca 1935 r. o pobieraniu odsetek od zaległości w podatkach państwowych i innych daninach publicznycr oraz w składkach i opłatach na rzecz prawno-publicznych instytucyj ubezpieczeń.

Przepisom ustawy podlegają: 1) państwowe podatki bezpośrednie oraz podatki: od lokali, od placów budowlanych, od uboju, od energji elektrycznej, majątkowy, spadkowy i od darowizn, nadzwyczajna danina majątkowa i danina losowa, zamieniona na ekwiwalent pieniężny; 2) państwowe podatki pośrednie; 3) wymierzone opłaty stemplowe; 4) dodatki do wyżej wymienionych danin, pobierane na rzecz Skarbu; 5) dodatki, pobierane na rzecz innych związków prawa publicznego; 6) samoistne daniny komunalne; 7) składki i opłaty na rzecz instytucyj ubezpieczeń społecznych oraz składki, pobierane na rzecz P. Z. U. W.; 8) wszelkiego rodzaju przedpłaty lub zaliczki na poczet wyżej wymienionych danin oraz składek i opłat.

Nieuiszczone w terminie płatności daniny publiczne uważa się za zaległości. Od zaległości pobiera się odsetki w wysokości 0.75 proc. miesięcznie, począwszy od dnia następnego po upływie terminu płatności. Grzywna lub kara pieniężna nie zwalnia od uiszczenia odsetek. Od zaległości, nieprzekraczającej w każdej daninie łącznie z dodatkami kwoty 10 zł., nie pobiera się żadnych odsetek. Jeżeli od płatnika pobrano odset-

ki w kwocie niższej od należnej, niedobrane odsetki mogą być dodatkowo pobrane tylko w wypadku, gdy kwota niedobranych odsetek przekracza 2 zł.

Od zaległości, których spłata została odroczona lub rozłożona na raty, pobiera się odsetki ulgowe w wysokości 0.4 prc. miesięcznie, lub (od zaległości na rzecz instytucyj ubezp. społ.) 0.5 proc. Prawo do ulgowych odsetek uzyskuje płatnik z mocy samego prawa z chwilą powzięcia przez władzę postanowienia o odroczeniu lub rozłożeniu na raty zaległości, przyczem prawo to służy mu na cały okres, licząc od dnia powstania zaległości.

Płatnik traci uzyskane prawo do odsetek ulgowych, jeżeli nie dotrzymał terminu, do którego spłata została odroczona. Gdy zaległość została rozłożona na raty, płatnik — w razie nieuiszczenia raty w terminie — traci prawo do odsetek ulgowych, przypadających do tej raty i od rat pozostałych.

Przy obliczaniu odsetek miesiąc zaczęty liczy się za cały. Przepisy o poborze odsetek i odsetek ulgowych przy częściowych wpłatach na poczet zaległości określa rozporządzenie ministra Skarbu.

Kronika.

OBNIŻKA CEN DENATURATU.

W „Dzienniku Ustaw“ z dnia 15 b. m. ogłoszono rozporządzenie ministra skarbu na mocy którego cena rektyfikatu I gatunku lub spirytusu odwodnionego, sprzedawanego dotychczas na cele przemysłowe po zł. 1.35 za litr, obniżono do zł. 0.90, spirytusów rektyfikowanych poślednich gatunków lub spirytusu surowego, sprzedawanego na cele przemysłowe po zł. 1.20 do zł. 0.80 za litr.

Zniżka nie dotyczy spirytusu do wyrobu octu. który jak dotychczas, kosztować będzie zł. 1.20 za litr.

Cenę denaturatu w butelkach obniżono do zł. 0.55 za butelkę półlitrową (dotychczas zł. 0.65), zł. 0.75 za butelkę 3/4 litra (dotychczas zł. 0.85) i zł. 0.95 za butelkę jednolitrową (dotychczas zł. 1.10).

Litr denaturatu w blaszankach kosztować będzie zł. 0.75 zamiast zł. 0.95.

Znajdujące się w sprzedaży zapasy denaturatu mogą być sprzedawane po dawnych cenach do dnia 28 lutego włącznie.

TANIA WYCIECZKA KUPIECKA DO WIEDNIA
na Targi Wiosenne,

organizowana przez Krakowskie Stowarzyszenie Kupców, ul. Grodzka 43 na 3-ch lub 5-cio dniowy pobyt we Wiedniu. — Wyjazd obu wycieczek z Krakowa nastąpi **8. marca** o godz. 21.35. — Powrót wycieczki 3-ch dniowej: dnia 12. marca godz. 8.24; powrót 5-cio dniowej wycieczki: dnia 13. marca. Cena uczestnictwa wynosi zł. 95. Członkowie Krak. Stowarzyszenia Kupców otrzymują za tę cenę **bezpłatnie** „kartę uczestnictwa“ w Targach wiedeńskich, która kosztuje normalnie 8 zł. i uprawnia do bezpłatnego zwiedzenia Wystawy oraz do szeregu ulg i zniżek.

Wycieczka wyjeżdża w specjalnie zarezerwowanych wagonach a każdy uczestnik otrzyma wyznaczone miejsce. — Wycieczkę prowadził będzie osobiście p. Dr. Hollander. — Techniczne kierownictwo wycieczki powierzone zostało Polskiemu Biuru Podróży UNION LLOYD, przedstawiciel Dr. J. Hollander, Kraków, Szpitalna 36, telefon 181-81.

Bliższych informacyj udziela oraz zgłoszenia przyjmuje Sekretarjat Krak. Stowarzyszenia Kupców, ul. Grodzka 43, telefon 132-67.

OBNIŻENIE SKŁADEK UBEZP. ZA SŁUŻBĘ DOMOWĄ I DOZORCÓW.

W związku z obniżeniem składek ubezpieczenia emerytalnego robotników i ubezpieczenia od wypadków i chorób zawodowych, z dniem 1 lutego r. b. obowiązują składki ubezpieczeniowe za pracowników fizycznych, zatrudnionych w gospodarstwach domowych, oraz za dozorców domowych i ich pomocników w następujących wysokościach (pierwsza cyfra w nawiasach oznacza część składki przypadająca na pracodawcę, druga zaś na ubezpieczonego):

Pracownicy fizyczni, zatrudnieni w gospodarstwach domowych (pomocnice-y domowe-i, służące-y, kucharki-rze, gospodynie i t. d.), zarabiający w gotówce do zł. 20.— miesięcznie — składka zł. 2.95 (2.68 i 0. 25); powyżej zł. 20 do zł. 30 mies. — zł. 4.69 (4.29 i 0.49); powyżej zł. 30 do zł. 40 mies. — zł. 6.45 (3.09 i 3.36); powyżej zł. 40 do zł. 50 mies. — zł. 8.20 (3.93 i 4.27); powyżej zł. 50 do zł. 60 mies. — zł. 9.36 (4.78 i 5.18); powyżej zł. 68 mies. — 11.72 proc. od faktycznie pobranego zarobku w gotówce i wynagrodzenia w naturze łącznie ze świadczeniami osób trzecich, przyczem wynagrodzenie w naturze i świadczenia te ocenia się przeciętnie na zł. 30.— miesięcznie (5.62 proc. i 6.1 proc.).

Dozorcy domowi i pomocnicy, zarabiający w gotówce do zł. 20.— miesięcznie — składka zł. 2.29 (2.74 i 0.25); powyżej zł. 20.— do zł. 30.— mie. 4.78 zł. (4.38 i 9.40); powyżej zł. 30 do zł. 40 mies. — zł. 6.57 (3.21 i 3.36); powyżej zł. 40 do zł. 50 mies. — zł. 3.36 (4.09 i 4.27); powyżej zł. 50 do zł. 60 mies. — zł. 10.14 (4.96 i 5.18); powyżej zł. 60 mies. — 11.94 proc. łącznego faktycznie pobranego zarobku, bliczanego jak wyżej dla służby domowej (5.84 proc. i 6.1 proc.).

Opłaty te obejmują łącznie składki za ubezpieczenie chorobowe, emerytalne robotnicze i wypadkowe łącznie z opłatami na Fundusz Pracy.

Amnestja przestępstw skarbowych w interpretacji Ministerstwa Skarbu.

Ministerstwo Skarbu okólnikiem z 11 stycznia 1936 wyjaśniło, że z przestępstw skarbowych podpadają pod działanie amnestji m. in.:

niezależnie od rodzaju i wysokości zagrożenia karnego przestępstwa polegające

na niezgodnem z rzeczywistością zadeklarowaniu przedmiotów do odprawy celnej bez ustalonej winy deklarującego;

na sprzedaży wyrobów tytoniowych po cenach wyższych niż taryfowych;

na sprzedaży napojów spirytusowych bez zezwolenia władzy skarbowej;

na sprzedaży czystych wódek monopolowych po cenach wyższych od ustalonych przez Państw. Monopol Spirytusowy.

W ograniczonym zakresie pod działanie amnestji podpadają m. in.:

przestępstwa podlegające na uszczupleniu dochodu skarbowego, jeżeli podstawa wymiaru kary nie przekracza 200 zł.;

przestępstwa polegające na naruszeniu zakazu przywozu, wywozu lub przewozu towaru, jeżeli wartość towaru nie przekracza kwoty 500 zł.;

przestępstwa, za które grozi wyłącznie zasadnicza kara pieniężna do 100 złotych.

Wyłączone są z pod amnestji wymienione wyżej przestępstwa, jeżeli oprócz kar majątkowych zagrożone są ponadto zasadniczemi karami pozbawienia wolności. Ustawa amnestyjna mówi o przestępstwach skarbowych dokonanych przed dniem 11 listopada 1935, a więc do godz. 24-tej z 10 na 11 listopada 1935. Zakończone przed tym terminem przestępstwa nie podpadają pod działanie amnestji choćby przestępstwo trwałe lub pewne ogniwa przestępstwa ciągłego popełnione zostały przed 11 listopada 1935.

Amnestję stosuje się nietylko do bezpośredniego sprawcy przestępstwa, lecz również i do uczestników (podżegacza i pomocnika) przestępstwa. Z dobrodziejstwa amnestji pośrednio korzysta także osoba trzecia — odpowiedzialna majątkowo za kary pieniężne nałożone na sprawcę lub uczestnika przestępstwa.

Ustawa amnestyjna mówi tylko o karach orzekanych w trybie postępowania administracyjnego, ani też nie wyłącza możliwości orzekania przepadku przedmiotów i narzędzi przestępstwa tytułem środka zabezpieczającego. — Amnestja nie zwalnia od obowiązku zapłacenia uszczuplonej przez przestępstwo należności skarbowej, chyba, że przedmiot przestępstwa uległ przepadkowi tytułem środka zabezpieczającego. Wszelkie przedmioty zajęte w sprawach o przestępstwa skarbowe, podlegające amnestji, tytułem zabezpieczenia kar pieniężnych, podlegają zwrotowi właścicielom lub osobom, u których je zajęto.

Zastosowanie amnestji do przestępstw skarbowych ma ten skutek, że postępowania w sprawach o te przestępstwa nie wszczyna się, postępowanie wszczęte podlega umorzeniu, kary zaś niewykonane w całości lub w części darowuje się.

Nakaz niewszczynania postępowania nie wyłącza jednak możliwości przeprowadzenia dochodzeń niezbędnych do ustalenia rozmiarów przestępstwa lub innych okoliczności potrzebnych dla oceny czy przestępstwo podpada pod działanie ustawy o amnestji.

Nie podlegają zwrotowi kwoty pobrane tytułem kar pieniężnych przed wejściem w życie ustawy o amnestji, nie wyłączając i kwot wpłaconych tytułem dobrowolnego poddania się karze, choćby jeszcze nie zostały doręczone oskarżonym pisma zezwalające na dobrowolne poddanie się karze.

Amnestję stosuje władza, przed którą toczy się postępowanie, albo władza zarządzająca wykonanie orzeczenia, jeżeli nie zastosowano jej już przy wydaniu orzeczenia. Jeżeli więc chodzi o postępowanie w sprawach należących do właściwości władz skarbowych, organami są władze skarbowe uprawnione do orzecznictwa, a nie organy wykonawcze władz skarbowych. Umorzenie powinno nastąpić z urzędu, w każdem stadjum postępowania, przyczem uprawnione do orzecznictwa władze skarbowe pierwszej instancji obowiązane są umorzyć postępowanie:

w sprawach jeszcze nierozstrzygniętych, choćby sprawy te należały do właściwości sądowej lub do właściwości władz skarbowych drugiej instancji, jeżeli je-

szcze nie przekazano tych spraw do sądu lub do wyższej instancji skarbowej;

w sprawach rozstrzygniętych nieprawomocnie przez władzę skarbową pierwszej instancji, a nieprzekazanych jeszcze wyższej instancji skarbowej lub sądowej na skutek złożonego przeciw orzeczeniu środka.

Sprawy, w których z mocy ustawy o amnestji umorzono postępowanie karne, lub darowano kary podlegają wykreśleniu z rejestrów karnych.

UMOWY I POKWITOWANIA WEDŁUG NOWELI DO USTAWY O OPŁATACH STEMPLOWYCH.

W tej materji szeroka publiczność nie jest jeszcze dostatecznie poinformowana. A ponadto przyjmuje informacje z pewnem niedowierzaniem, gdyż zmiany są istotnie wywrotowe w porównaniu z dotychczasowym stanem rzeczy.

Nowela (dekret Prezydenta R. P. z dnia 14. I. 1936 r. w sprawie zmiany niektórych przepisów, dotyczących państwowego podatku przemysłowego i opłat stemplowych Dz. U. R. P. 1936, Nr. 3, p. 15) całkowicie skreśla wszystkie przepisy dotyczące ostemplowania rachunków i innych pism, stwierdzających wykonanie umowy. A więc, nie podlegają ostemplowaniu rachunki i pisma, stwierdzające wykonanie umowy, jakąkolwiekby one miały nazwę lub formę: rachunki, faktury, sprawozdania, monity i t. p. Dotyczy to tak pism powstałych w obrocie handlowym, jak i innym obrocie (np. rachunek ze sprzedaży, niebędącej czynnością handlową).

Również rachunki i inne pisma stwierdzające wykonanie umowy, świadczenia, usług, jak np. rachunki pośredników, ekspedytorów, adwokatów, lekarzy itp., wykazujące prowizję, wynagrodzenie, honorarjum itp., są wolne od opłaty stemplowej.

Czasami umowa sprzedaży ma formę rachunku. Sprzedawca wyszczególnia w piśmie sprzedane przedmioty i ich cenę, jakkolwiek sprzedaż nie jest jeszcze wykonana, t. j. sprzedane przedmioty znajdują się w ręku sprzedawcy, albo u osoby trzeciej. Jeśli tego rodzaju rachunek jest zaopatrzony w akceptację nabywcy, jest to nie rachunek we właściwem tego słowa znaczeniu, lecz umowa sprzedaży.

Umowa sprzedaży podlega w zasadzie opłacie stemplowej (1%). Jednakże umowa sprzedaży, którą bądź sprzedawca, bądź nabywca zawarł w zakresie swego przedsiębiorstwa, podlegającego podatkowi przemysłowemu lub ustawowo zwolnionego od tego podatku, jest wolna od opłaty stemplowej (to też również rachunki, stanowiące właściwie umowę sprzedaży ostatniego rodzaju są wolne od opłaty stemplowej: sprzedawca wysyła tak zwaną fakturę pro forma, zaś nabywca akceptuje ten rachunek i poleca nadesłanie towaru).

Podkreślić należy, że umowy sprzedaży lub umowa o świadczenie usług (np. umowa z pośrednikiem, ekspedytorem, adwokatem i t. p.), które choćby jeden z kontrahentów zawarł w zakresie swego przedsiębiorstwa, podlegającego podatkowi przemysłowemu lub ustawowo zwolnionego od tego podatku, są wolne od opłaty stemplowej nawet wówczas, jeżeli są podpisane przez obie strony (dotychczas były one wolne jedynie w wypadku zaopatrzenia ich w podpis tylko jednej strony).

Wyciąg z rachunku bieżącego (kontokorentowego), stwierdzający saldo, jest wolny od opłaty stemplowej (dotąd 20 gr. od arkusza).

Uznanie prawidłowości salda przez odbiorcę wyciągu z rachunku bieżącego jest wolne od opłaty stemplowej. W tem miejscu należy zaznaczyć, że uznanie prawidłowości salda wyciągu z rachunku, niebędącego kontokorentowym, nie jest wolne od opłaty stemplowej. Będziemy mieli w ostatnim przypadku uznanie długu, podlegające opłacie stemplowej (0.5%).

Nowela zwalnia od opłaty stemplowej wszelkiego rodzaju pokwitowania (pokwitowanie z odbioru towarów nawet z wymienieniem ceny, kwity z odbioru komornego i t. p.)..

Rachunek i pokwitowanie, sporządzone lub uwierzytelnione sądownie lub notarjalnie podlegają opłacie 5-ciu złotych. O ile suma pieniężna nie przekracza 1000 złotych, opłata wynosi 2 zł. O ile suma nie przenosi 100 zł., opłata nie należy się.

Umowy sprzedaży i świadczenia usług, które choćby jeden z kontrahentów zawarł w zakresie swego przedsiębiorstwa, podlegającego podatkowi przemysłowemu lub ustawowo zwolnionego od tego podatku są wolne od opłaty stemplowej nawet jeśli są sporządzone lub uwierzytelnione notarjalnie (por. art. 139).

Przepisy noweli weszły w życie z dniem 15. I. 1936 r. Pisma więc sporządzone przed tą datą podlegają przepisom obowiązującym przed dn. 15. I. 1936 r.

ZAWIESZENIE OBOWIĄZKU SKUPU BUTELEK MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO.

Ministerstwo Skarbu rozporządzeniem z dnia 14 stycznia r. b. zawiesiło na okres od dnia 1 lutego r. b. do dnia 31 marca 1937 r. obowiązek przyjmowania od konsumentów butelek po wyrobach monopolowych. Dotyczy to butelek o pojemności 1 i 0.5 litra. Butelki nabyte przez detalicznych sprzedawców napojów alkoholowych do dnia 31 stycznia r. b. włącznie przyjmowane będą od tych sprzedawców przez hurtownie wyrobów Państwowego Monopolu Spirytusowego w terminie do dnia 29 lutego 1936 roku włącznie.

Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter. Redaktor odpow. Samuel Kurzman
Drukarnia Józefa Fischera, Kraków Grodzka 62. Telefon 104-12.